

Kl. 16.00

Selvfølgelig er det vanskeligt, men der er jo så meget anden lovgivning, der er vanskelig, ikke mindst på justitsministerens område, men vi plejer da at kunne forhandle og tale om det.

Jeg tror personlig ikke på efter de mange invitationer, vi er kommet med i dag, at ministeren er indstillet på at medvirke, og derfor er det måske det bedste at få vedtaget det her forslag og så håbe på, at når ministeren også har ansvaret for det her, kan vi få en rigtig dialog. Den dialog har vi ikke fået i dag.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Man skal altid passe meget på med ikke at skyde andre mennesker motiver i skoene, som de i hvert fald ikke selv opfatter at de har.

Ministeren siger, at vi vil lægge hindringer i vejen. Det vil vi altså ikke. Ministeren siger, at vi tager det let. Det gør vi altså ikke. Der er mange ting her i livet, der ikke er lette, men jeg foretrækker det, altså livet, frem for alternativet, i hvert fald på indeværende tidspunkt. Det er sådan hele vejen igennem, at bare fordi der er problemer, skal man jo ikke sige, at man ikke kan finde ud af det. Man må jo prøve på at gøre sig anstrengelser. Man skal anstrenge sig.

Det der med at det er konkurrerende undersøgelser: Man fremstiller det, som om det er to, der konkurrerer om at blive bedst. Nej, der er to undersøgelser, der har hver deres felt, som de skal undersøge, men det er et fælles felt, nemlig Farum, som er deres udgangspunkt.

Hvis det er tilgangen til det, at man altså mener, at det er vigtigt at få undersøgt tingene, og at der er forskellige ting, der skal undersøges, og man altså har et åbent sind i den her forbindelse, så skulle det kunne lade sig gøre. Man tillægger hele tiden os andre motiver i retning af, at vi er ligeglade med politiets undersøgelser. Det er vi overhovedet ikke, men vi er heller ikke ligeglade med det, som ikke er det strafferetlige. Den løsning, jeg vil have, er, at vi skal finde ud af, hvordan vi får undersøgt begge dele.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Den 12. december har jeg været medlem af Folketinget i 12 år. Det er dog et stykke tid, men jeg tror aldrig, at jeg i de 12 år har været udsat for en sag her i Folketinget, hvor en minister, uanset hvilken farve den pågældende minister har haft, har vist en så manglende respekt for Folketinget.

Det kan måske skyldes manglende ministererfaring hos justitsministeren, at hun i et øjeblik nærmest udtrykker sig positivt for at være med og bearbejde den her sag, og i næste øjeblik er hun det stik modsatte.

Man må ligesom finde sine egne ben, om man vil være med på en positiv, konstruktiv måde. Ministeren sagde – for jeg skrev det ned – at ministeren ikke ville være med til noget, der griber forstyrrende ind i bagmandspolitiets arbejde. Det er, som om det er en konstatering, at hvis vi sætter det her i gang, så griber vi forstyrrende ind i bagmandspolitiets arbejde. Det er jo netop det, hele det beslutningsforslag og alt det, der er sagt i debatten i dag, og det, der er sagt tidligere, klart beviser, nemlig at vi vil skille de to sager fra hinanden.

Er der et gråzoneområde, så kunne vi forhandle os til rette om, hvordan vi får det bearbejdet, hvor det skal ligge og alt det der. Men jeg føler altså ikke, at ministeren har et ønske om at sætte sig ned sammen med os, konstruktivt og positivt, og finde ud af det. Ministeren har lagt sig solo fast på, at den her sag skal jordes, og det er altså ret farligt. Det er en utrolig farlig sejlads, ministeren er ude på i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Vi har at gøre med en sag, hvor Folketingets flertal vil pålægge en minister at nedsætte en undersøgelseskommission. Ministeren og flere partier her i Folketinget har advaret imod den løsning, som Folketingets flertal lægger op til. Vi har gjort os umage med at advare om mange aspekter i denne her sag.

Men jeg vil gerne fastholde over for hr. Poul Nødgaard, at naturligvis vil jeg som justitsminister gøre, som Folketingets flertal siger, og sætte mig loyalt ned med de partier, som står bag det her beslutningsforslag – for man bærer jo et meget stort ansvar i denne her sag – og formulere et kommissorium. Før dette kan ske, har jeg påpeget i dag, at der er en lang række afgrænsningsproblemer, som flertallet bliver nødt til at forholde sig til, før den proces kan gå i gang.

Men det afholder altså ikke en minister, der bliver stemt ned i Folketinget, men som loyalt må føre noget ud i livet – sådan er det også, når man skal føre et beslutningsforslag ud i livet – fra at have en anden mening og så sige: Det her er ikke den klogeste fremgangsmåde, der var bedre måder at løse det her problem på.

Kl. 16.05